

"Moj prijatelj Kristijan, a mislim da mogu tako da ga nazovem, obzirom na godine koje je posvetio Srbiji, i razumevanju sa kojim je pratio ovdasnje događaje, malo me je zbunio kada je pitao da li bih napisao par reci, kao uvod za knjigu koju sprema.

Pri tom, nisam ni jednog trenutka razmisljao da li da prihvatim da ucinim nesto za coveka koji je, toliko puta, svojim pravovremenim i jasnim izvestavanjima, cinio Srbiji, trudeci se da nam pomogne bas tamo gde nam je pomoc bila najpotrebnija. Na zapadu, u Evropi, koja je, zahvaljujuci i njemu, posle mnogo godina pocela da menja svoj odnos prema Srbiji i to na najbolji moguci nacin - razumejuci njene potrebe, snove, i pre svega zelju da postane deo moderne evropske porodice.

Zbunilo me je nesto drugo, nesto sto znam da Kristijan ne misli - deo naslova u kojem se govori o neizvesnoj balkanskoj buducnosti.

Za Balkan neki kazu da, u prevodu sa turskog, oznacava zemlju krvi i meda. Drugi ga dozivljavaju kao zapecak Evrope, svojevrsnu crnu rupu u kojoj nastaju ratovi i bune i koja preti da u svoj bezdan uvuce citav kontinent.

Mi, koji ovde zivimo, i ljudi poput Kristijana, ljudi koji su ovde dosli ne da bi sudili, nego da bi razumeli - mi o Balkanu razmisljamo u sasvim drugcijim kategorijama.

Ne o onome sta je on bio, nego o onome sta moze da bude.

Buducnost, kada postane glavna tema nekog regiona, kada ste joj posveceni i kada je zelite - ta buducnost onda dobija i onu jednu neophodnu karakteristiku koja je cini opipljivom: postaje moguca i ostvariva.

Bas zato ja ne verujem da je balkanska buducnost neizvesna. Naprotiv, ona je tu, pred nama, i Srbija, a i ostale zemlje regiona, poslednjih nekoliko godina sve cine ne bi li je dosegle.

I nema tu neke posebne filozofije. Buducnost je Balkanu previse potrebna da bi smo je odbacili. Previse krvi je bilo ovde, previse meda je sluzilo za rane, i nikome, kao nama, nije stalo do toga da ceo taj mracni period prestane. A mracan je upravo po broju zrtava koje je Balkan podneo zahvaljujuci nerazumevanju. I sopstvenom, i onom koje ga je okruzivalo.

Zato verujem da ce i ova knjiga, knjiga jednog prijatelja, koji nas razume, doprineti da Evropa prepozna nasu odlucnost da buducnost vise nikada, ovde, ne bude neizvesna."

Veliki pozdrav iz Beograda,

Ivica Dacic, premijer Srbije